

Respect for Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og jeg samstemmer fuldkommen med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i, at man med Tryghed, troer jeg, kan hengive sig til den Forventning, at Rigsdagen i disse Forhold, vil bevilge med Retfærdighed, vil bevilge hvad der hører til og kræves. Det følger af sig selv, at det Formaal, som Kirken har, ikke kan svækkes derved, at dens Tjenere eller Embedsmænd blive afslagne noget knappere eller rigere; det vilde jo være urimeligt ikke at ville sige, at disse Embedsmænd ligesom alle andre kunne hellere at være godt end knapt afslagne; men sæt, at de bleve knapt afslagne, saa vilde det dog ikke have nogen Indflydelse paa de kirkelige Formaal. Jeg kan saaledes ikke nære nogen som helst Frygt med Hensyn til hvad Rigsdagen i denne Retning maatte bevilge; men jeg kan ikke andet end gjentage — og jeg beklager at jeg maa gjøre det, da Gjentagelser i enhver Sag ere kjedelige — at jeg ikke kan forstaae, hvorledes de ærede Herrer, som ønske det virkelig slaaet fast, at de kirkelige Sager i finantsiel Henseende henhøre under den lovgivende Magts Afgjørelse, kunne sætte sig imod Regjeringens Forslag. Jeg har gjort mig Umage for i alle de mangfoldige Forsøg, der ere gjorte paa at fremføre Grunde i saa Henseende, at finde Noget, som kunde bringe mig til at vakte i min Opfattelse; men, naar jeg stiller mig paa et ret legislativt, rigsdagsligt Standpunkt, og naar jeg gjør mig Umage for at stille mig saa fjernt som muligt fra enhver eenfaldig Frygt for Overgreb og Sligt, da synes jeg rigtignok, at de Herrer maatte stemme for, at denne Post bestaaer; jeg har som sagt gjort mig Umage for at finde nogen Grund, der kunde tale for at frbygge denne Post, men efter mit bedste Skjønnende kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at det vigtigste for Rigsdagen vilde være at beholde den. Man maa nu lægge Mærke til, at hermed staaer i Forbindelse en omfattende Spøringslov; hvor heldigt det nu

end vilde være, at en saadan Lov blev lagt paa vort Bord, efter moden Discussion blev ophøiet til Lov og derefter indført i Livet, saa er det dog et saa stort Arbejde, der er forbundet med saa mange Vanstueligheder, at jeg tvivler paa, at det vil lykkes at gennemføre det saaledes med eet Slag, men naar man sikkert og derfor langsomt vil gaae Reformens Vej, troer jeg, at det Allerbedste vilde være at optage Tienderne i Finantsloven stiftsviis, om man saa syntes, og gjøre dem til Gjenstand for Bevilling, hvad Indtægten og Udgiften angik; paa denne Maade vilde man efter min Formening faae en gennemgribende Indflydelse paa den finantsielle Side af Sagen. Saaledes stiller Forholdet sig for mig; jeg troer det vilde være meget heldigt for Rigsdagen, naar den vil tage disse Sager i sin Haand, netop at gaae ind paa den af Regjeringen foreslaaede Posteringsmaade. Jeg udtaler dette uden Forbehold; thi jeg har, som sagt, ikke nogen Frygt for, at Rigsdagen skulde gjøre Overgreb, som vanskeliggjorde Opfyldelsen af den danske Folkekirkes Formaal. Naar man derfor vil gaae den Vej, snarest muligt at tage denne Sag i sin Haand, saa bør man efter min Formening lade denne Posteringsmaade blive staaende. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde igaar: Lad os beholde vor Ubestemthed, til det Bestemte kan baade os vel; jeg vil dertil svare: Hvorfor skulde vi beholde denne Ubestemthed? Nei tag den foreslaaede Bestemmelse og begynd at bruge den; det kan man gjøre, naar man gaaer denne Vej, men jeg troer ikke, at det lader sig gjøre ved at følge en modsat Fremgangsmaade. Naar jeg derfor stemmer for, at Posteringen skal blive staaende; saa er det, fordi jeg troer, at Rigsdagen ad den Vej vil faae Magt, Ret og Leilighed til at forhandle om de Midler, der for Tiden ere henlagte til den danske Folkekirke, paa samme Maade, som den har Magt, Ret og Leilighed til at forhandle om alle andre Midler.